

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514216458
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1514216458.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, proti odporcovi: O. W., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. X, K., Š.. U. A., zastúpenému opatrovníčkou V. A., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava I, o zaplatenie 3 104,81 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 832,21 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.09.2012 do 31.12.2013 a vo výške 8,25 % ročne od 01.01.2014 až do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 153,34 eura, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh vo zvyšnej časti zamietal.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 20.06.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3 104,81 eura spolu s úrokom z omeškania v sume 434,37 eura od 01.09.2012 do 31.12.2013, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 3 104,81 eura od 01.01.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 12.01.2012 uzatvoril odporca s navrhovateľom úverovú zmluvu prostredníctvom spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nákup osobného motorového vozidla Škoda fabia Combi 99-04, 1.4 Classic, VIN: TMBJB16Y033662956 v hodnote 2 302,- eur. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver v sume 2 526,98 eura, ktorý mal odporca splatiť v 48. mesačných splátkach po 107,78 eura. Odporca však uhradil len tri splátky a navrhovateľ dňa 31.08.2012 pristúpil k zosplateniu úverovej zmluvy a vyzval odporcu listom zo dňa 06.09.2012, aby do 20.09.2012 zaplatil navrhovateľovi sumu 3 650,75 eura, pričom v tomto konaní si navrhovateľ neuplatnil z tejto sumy marketingovú akciu v sume 545,94 eura.

Podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Súd prostredníctvom Registra obyvateľov SR, príslušných OO PZ SR, Sociálnej poisťovne zisťoval pobyt odporcu, avšak s negatívnym výsledkom a preto mu uznesením č.k. 16C 65/2015-55 zo dňa 20.04.2015 ustanovil v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníčku V. A., pracovníčku Okresného súdu Bratislava I.

Podľa § 114 ods. 2 O.s.p. v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4.

Súd v rámci prípravy pojednávania podľa § 114 ods. 2 O.s.p. doručil dňa 28.04.2015 návrh na začatie konania spolu s prílohami, poučením a výzvou na vyjadrenie sa k návrhu na začatie opatrovníčke odporcu, ktorá sa však k návrhu na začatie konania nevyjadrila.

Podľa § 115 ods. 1 O.s.p. ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd nariadil na deň 11.02.2016 pojednávanie, na ktoré mali účastníci konania doručenie predvolania vykázané riadne a včas. Nakoľko sa opatrovníčka odporcu, ako aj navrhovateľ bez ospravedlnenia nedostavili na pojednávanie, súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v jej neprítomnosti.

Podľa § 118 ods. 4 O.s.p. ak sa pojednávanie neodrokuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: úverovou zmluvou zo dňa 12.01.2012, zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 12.01.2012, úverovými zmluvnými podmienkami, protokolom o prevzatí predmetu financovania zo dňa 12.01.2012, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 06.09.2012, poštovým podacím hárkom, splátkovým kalendárom zo dňa 12.01.2016, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, založenými v spise, a zistil skutkový stav veci, preukázaný vykonaním týchto dôkazov.

Navrhovateľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúca v oblasti poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom a odporca ako fyzická osoba uzatvorili dňa 12.01.2012 v písomnej forme úverovú zmluvu č. SUA12/000171 (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi úver a záväzok odporcu úver poskytnutý navrhovateľom použiť na dohodnutý účel a vrátiť navrhovateľovi dlžnú sumu spolu s príslušenstvom, všetko za podmienok uvedených v zmluve a úverových podmienkach, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Zo zmluvy ďalej vyplývalo, že:

- odporca žiadal, aby mu bol úver poskytnutý na preplatenie kúpnej ceny predmetu financovania - osobného automobilu, Škoda Fabia Combi, VIN TMBJB16Y033662956, ktorého predajná cena bola 2 302,- eur;
- odporca zaplatil v hotovosti 230,20 eura;
- náklady spojené s poskytnutím úveru predstavovali sumu 455,18 eura;
- celková výška úveru sumu 2 526,98 eura;
- ročná úroková sadzba predstavovala hodnotu 41,141415 %;
- RPMN predstavovalo hodnotu 72,13 %;
- priemerná hodnota RPMN predstavovala hodnotu 19,75 %;
- celková čiastka splatná odporcom predstavovala sumu 5 173,44 eura;
- konečná splatnosť úveru bola stanovená na 09.01.2016;

- mesačná splátka predstavovala sumu 107,78 eura;
- počet splátok bol 48.

Spolu so zmluvou uzatvorili navrhovateľ a odporca toho istého dňa aj zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva na predmet kúpy a splátkový kalendár k zmluve, z ktorého vyplývala splátky istiny, úroku a iných poplatkov.

Z hlavy 7 § 1 písm. a) úverových podmienok navrhovateľa, ktoré boli podpísané oboma zmluvnými stranami vyplývalo, že odporca bol povinný celý úver splatiť na požiadanie navrhovateľa, v prípade keď bol v omeškaní s úhradou dvoch splátok či jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace, pričom odporca bol zároveň v takomto prípade povinný uhradiť súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku.

Podľa hlavy 17 bol odporca povinný v prípade omeškania s úhradou splátky zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % z čiastky, s ktorej úhradou bol v omeškaní a v prípade uvedenia nepravdivých alebo nepresných údajov alebo za každé porušenie povinnosti podľa hlavy 5, 6 zmluvnú pokutu v sume 165,- eur.

Odporca dňa 12.01.2012 prevzal predmet kúpy.

Navrhovateľ listom zo dňa 06.09.2012 vyzval odporcu k splateniu celého úveru v sume 3 650,75 eura pozostávajúceho z nesplatennej istiny v sume 2 354,98 eura, úrokov v sume 59,24 eura, marketingovej akcie v sume 545,94 eura, dlžných splátok v sume 431,12 eura (splátne splátky pred zosplatením) a zmluvných pokút v sume 259,47 eura.

Odporca na splátkach uhradil len sumu 323,34 eura, čo predstavovalo tri uhradené splátky.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25a ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len zákona č. 129/2010 Z.z.) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Na základe zisteného skutkového stavu považoval súd za nesporné, že navrhovateľ a odporca uzavreli v písomnej forme dňa 12.01.2012 zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje absolútny obchodno-záväzkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv atď.).

Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keďže navrhovateľ vystupoval ako podnikateľ podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čím spĺňal charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a odporca vystupoval ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy a upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom konkrétne zmluva predstavovala podľa § 15 ods. 1 tohto zákona zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, keďže predmetný úver bol dohodnutý výhradne na financovanie zmluvy o kúpe osobného automobilu.

Súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadal aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi a aj preto súd skúmal, či nenastali dôsledky porušenia povinností navrhovateľa podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

Súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi nemožno považovať podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva mala písomnú formu podľa § 9 ods. 1 tohto zákona, obsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) tohto zákona a neobsahovala nesprávne uvedenú RPMN v neprospech spotrebiteľa. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona súd uvádza, že tá bola obsiahnutá v splátkovom kalendári k zmluve, ktorý bol podpísaný oboma zmluvnými stranami a vyplývali z neho údaje o výške splátky istiny a úrokov z každej splátky úveru.

Vzhľadom na to, že záväzkový vzťah navrhovateľa a odporcu vzniknutý zo zmluvy má obchodnoprávny charakter, na úpravu premlčania sa použila právna úprava premlčania obsiahnutá v Obchodnom zákonníku, keďže tá ma ucelenú, komplexnú povahu a preto je vylúčená úprava premlčania Občianskeho zákonníka a to aj pri premlčaní tých práv, ktoré Obchodný zákonník špecificky neupravuje, napr. premlčanie bezdôvodného obohatenia (viď ZSP 61/2010 - „Aj keď sa bezdôvodné obohatenie riadi Občianskym zákonníkom, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v obchodných záväzkových vzťahoch sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe štyroch rokov podľa § 397 Obchodného zákonníka“....). Aplikácia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka (účinného od 01. 04. 2015) o prednostnom použití ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy Obchodného zákonníka (napr. pri premlčaní), neprihádzala do úvahy a to s odkazom na zachovanie zásady istoty a stability v súkromnoprávných vzťahoch a zákaz (pravej) retroaktivity v spojení

neexistenciou prechodného ustanovenia, ktoré by zaviedlo výnimku z tohto zákazu, resp. zásady, pričom aj pri zavedení nepravej retroaktivity by sa nárok posudzoval podľa doteraz platných predpisov, čo by v tomto prípade znamenalo posudzovať nárok z hľadiska jeho premlčania bez aplikácie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka.

Nakoľko súdne konanie začalo dňa 20.06.2014 a poskytnutý úver sa stal mimoriadne splatný dňa 31.08.2012, mal súd za to, že jeho nárok podľa § 387 ods. 1, 392 ods. 1 a 397 Obchodného zákonníka nebol premlčaný.

V konaní bolo preukázané, že odporca uhradil len prvé tri splátky po 107,78 eura, pričom s následnými štyrmi mesačnými splátkami v celkovej sume 431,12 eura bol v omeškaní, na základe čoho vzniklo podľa hlavy 7 § 1 písm. a) úverových podmienok navrhovateľovi právo žiadať od odporcu splatenie celého úveru (tzv. mimoriadne zosplatenie úveru). Takýmto mimoriadnym zosplatením úveru vzniklo navrhovateľovi ako veriteľovi právo na vrátenie splátok úveru, s ktorými bol odporca pred mimoriadnym zosplatením v omeškaní (t.j. štyri dlžné splátky úveru po 107,78 eura) a od mimoriadneho zosplatenia právo na vrátenie ostatnej dlžnej istiny úveru bez úroku. Vzhľadom na to súd návrh navrhovateľa na začatie konania považoval za dôvodný v časti zaplatenia štyroch splátok úveru, s ktorými bol odporca pred mimoriadnym zosplatením v omeškaní, čo predstavovalo sumu 431,12 eura a z ostatku dlžnej istiny po mimoriadnom zosplatení úveru v sume 2 357,98 eura, už bez započítaných úrokov z úveru, z ktorých si navrhovateľ uplatnil sumu 59,24 v rámci úrokového vyrovnania, čo však súd v zmysle vyššie uvedeného považoval za nedôvodné.

Nakoľko úverové podmienky navrhovateľa boli podpísané oboma zmluvnými stranami, čím bola zachovaná ich písomná forma, súd konštatuje, že dojednania o nárokoch navrhovateľa na zmluvné pokuty v nich obsiahnuté boli podľa § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka platne dojednané. Navrhovateľ však nepreukázal, že by mu vznikol nárok na zmluvnú pokutu podľa hlavy 17 z dôvodu uvedenia nepravdivých údajov odporcu alebo z dôvodu porušenia jeho povinností podľa hlavy 5 a 6. V konaní však bolo nesporné, že odporca bol v omeškaní so štyrmi splátkami úveru v celkovej sume 431,12 eura, z čoho vyplývalo, že bol v omeškaní s úhradou splátky viac ako 30 dní, čím navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odporcom vo výške 10 % z dlžnej čiastky. Keďže dlžná čiastka odporcu na splátkach predstavovala sumu 431,12 eura, súd považoval navrhovateľom uplatnenú zmluvnú pokutu za dôvodnú len vo výške 43,11 eura, čo predstavovalo 10 % z predmetnej dlžnej sumy.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd nárok navrhovateľa považoval za dôvodný v časti štyroch dlžných splátok, s ktorými bol odporca v omeškaní pred zosplatením úveru v sume 431,12 eura, dlžnej istiny po zosplatení úveru v sume 2 357,98 eura a zmluvnej pokuty v sume 43,11 eura, čo celkovo predstavovalo sumu 2 832,21 eura, pričom v ostatnej časti (vo zvyšku uplatnenej zmluvnej pokuty a úrokového vyrovnania) súd návrh navrhovateľa na začatie konania ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok nezanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Navrhovateľovi omeškaním odporcu s platením súdom priznanej sumy vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania, nakoľko k omeškaniu odporcu prišlo po 15. 01. 2009, súd stanovil s odvolaním sa na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného v čase od 15. 01. 2009 do 01. 02. 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňu mimoriadneho zosplatnenia úveru (t.j. ku dňu 31.08.2012) predstavovala výšku 0,75 % ročne a ku dňu 01.01.2014 (t.j. deň uplatnenia si úroku z omeškania navrhovateľom) výšku 0,25 %, takže navrhovateľovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba.

Na základe vyššie uvedeného, súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania zo sumy 2 832,21 eura vo výške 8,75 % ročne od 01.09.2012 do 31.12.2013 a vo výške 8,25 % z tejto sumy od 01.01.2014 do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 186,- eur.

Súd trovy konania vypočítal tak, že najskôr zistil percentuálny úspech navrhovateľa v konaní, ktorý bol 82,44 % (sumu neúspechu odpočítal od sumy úspechu v percentuálnom vyjadrení - ÚSPECH 91,22% - NEÚSPECH 8,78 % = 82,44 %) a z celkovej výšky trov konania navrhovateľa (suma 186,- eur) vypočítal číselné vyjadrenie pomeru úspechu k neúspechu navrhovateľa v konaní, čím súd dostal sumu 153,34 eura, ktorú navrhovateľovi titulom náhrady trov konania priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní na Okresný súd Bratislava III v 3 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p./

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.